

MYŠÁČEK

TROPÍ HLOUPOSTI

Němcová Marie

POZOR!
PÍCHÁM!

OBSAH

MYŠÁČEK TROPÍ HLOUPOSTI

MAKOVÁ BUCHTA	Str. 3
UMÍ MYŠKY LÉTAT?	6
POZOR ZLODĚJ!	12
ÚTĚK PŘED HADEM	15
STRAKA KRADE	18
PŘIJELA NÁVŠTĚVA	21
MALÍ NÁMOŘNÍCI	26
MALÍŘI MALUJÍ	31
KAPŘÍ TAXI	34
LOUDU BOLÍ ZUB	38
LEKNÍN SE LEKL	42
KRÁDEŽ	45
KOLOBĚŽKOVÉ ZÁVODY	49

MAKOVÁ BUCHTA

„Maminko, mohla bys nám upéct makovou buchtu jakou dělá Myšíkova maminka?“ zeptal se Myšáček a sliny na buchtu se mu sbíhaly.

„Ráda bych buchtu upekla, ale nemám mák. Co kdybyste s kamarády na něj zašli, už dozrává na poli,“ řekla maminka a dodala. „Makové pole je nahoře nad hájovnou.“ Myšáček oběhl rychle kamarády Myšana a Myšíka a vypravili se k makovému poli. Makovice byly hodně vysoké, ale některé ležely na zemi. „Každý si najde na zemi svoji makovici,“ navrhl Myšáček. Rozešli se, hledali a byli úspěšní. V makovici mák pěkně chrastil.

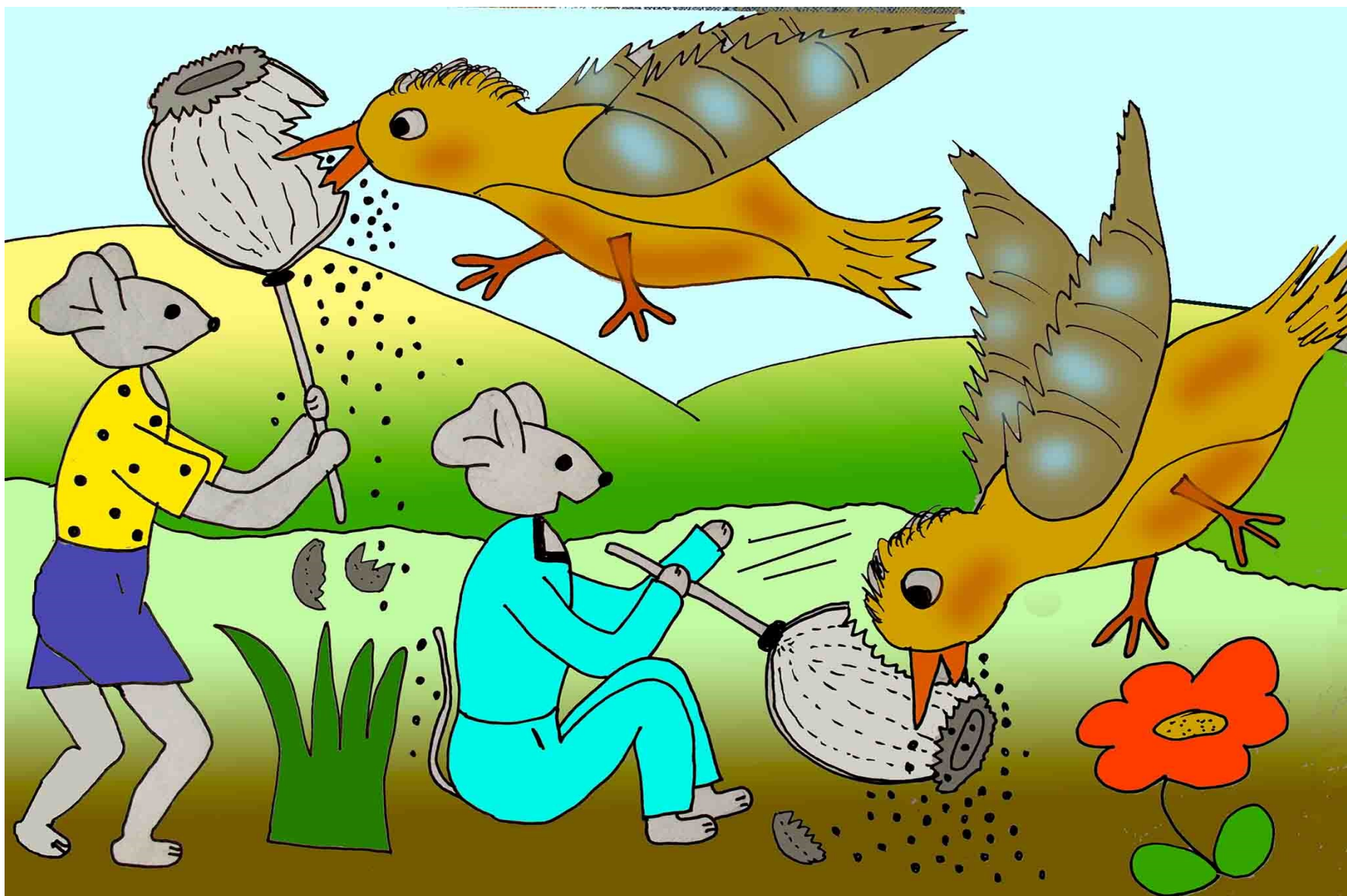
„Je moc těžká,“ stěžoval si Myšík. „Musím odpočívat.“ A tak se kluci každou chvíli zastavili a odpočinuli si.

Když se vraceli domů, všiml si Myšáček, že nad nimi létají dva ptáci.

„Měli bychom si pospíšit,“ radil kamarádům. „Ptáci mají mák rádi!“ Než však stačili přidat do kroku, ptáci se snesli až k makovicím. Jeden pták začal klovat do makovice Myšáčkovi, druhý Myšanovi. Myšík stál stranou a jeho si ptáci nevšíмали. Kluci se bránili, uhýbali makovicemi, ale ptáci drze doráželi. „Odleťte, na kopci máte celé pole máku!“ zavolal nešťastný Myšáček. Ale ptáci, jakoby neslyšeli. V makovicích dělali díry. Nějaký mák uzobli, zbytek padal na zem. Myšan škubl pořádně makovicí, zamával s ní, aby ptáka odehnal, ale ten se nedal. Držel makovici zobákem a Myšan spadl na zem. „Utečeme,“ zavolal Myšáček a všichni se rozběhli. Nad sebou drželi makovice. Avšak z naklovaných makovic Myšáčka i Myšana se sypal mák na cestu. Když doběhli k hájovně zvolal Myšík radostně.

„Já mám celou makovici! Buchty budou!“ A kluci na něj smutně koukali.

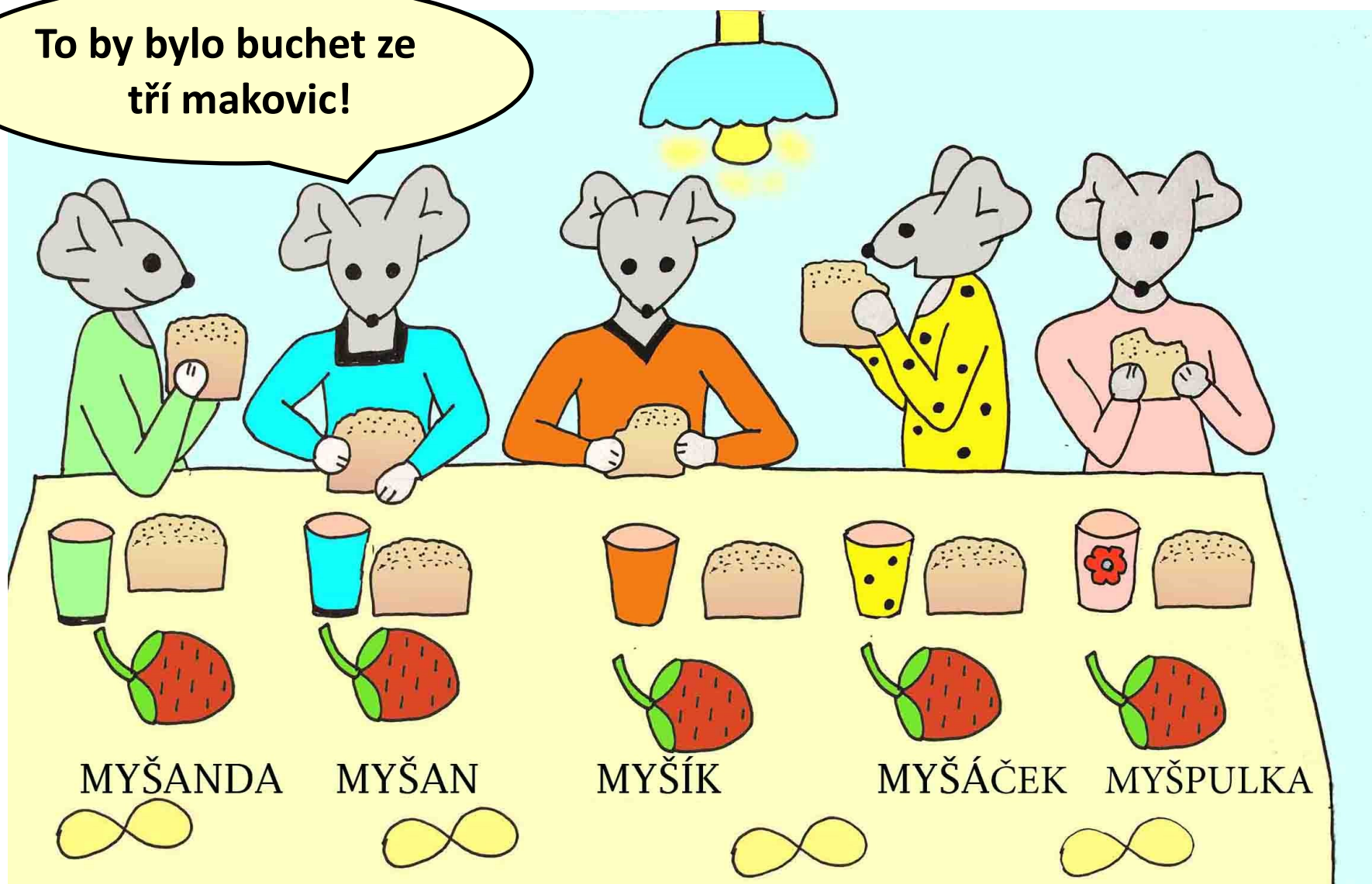

Myšík donesl makovici pyšně domů a Myšáček s Myšanem mu trochu záviděli. „Maminko, jediný jsem zachránil makovici před ptáky!“ kasal se Myšík a dodal. „Klukům ten mák vyzobali dva ptáci!“

„Tak napečeme buchty i pro tvoje kamarády,“ rozhodla paní Myšíková. A tak Myšík pozval své kamarády a jejich sestřičky na hostinu.

Myšáčkovi dala maminka sebou malinovou šťávičku a maminka Myšáka poslala pro každého velkou jahůdku. „Má někdo svátek nebo narozeniny?“ divila se Myšpulka, když přišla k Myšíkům. Stůl se prohýbal dobrůtkami a všichni si pochutnali. „Myšíku, jsi hrdina,“ chválil kamaráda Myšáček. „Zachránil jsi makovici. A ty buchty jsou moc dobré,“ dodal s plnou pusinkou. „Ti ptáci mají celé pole makovic a vybrali zrovna ty naše,“ řekl našťavaně Myšan. Hostina se však vydařila a Myšík se jen usmíval.

To by bylo buchet ze
tří makovic!

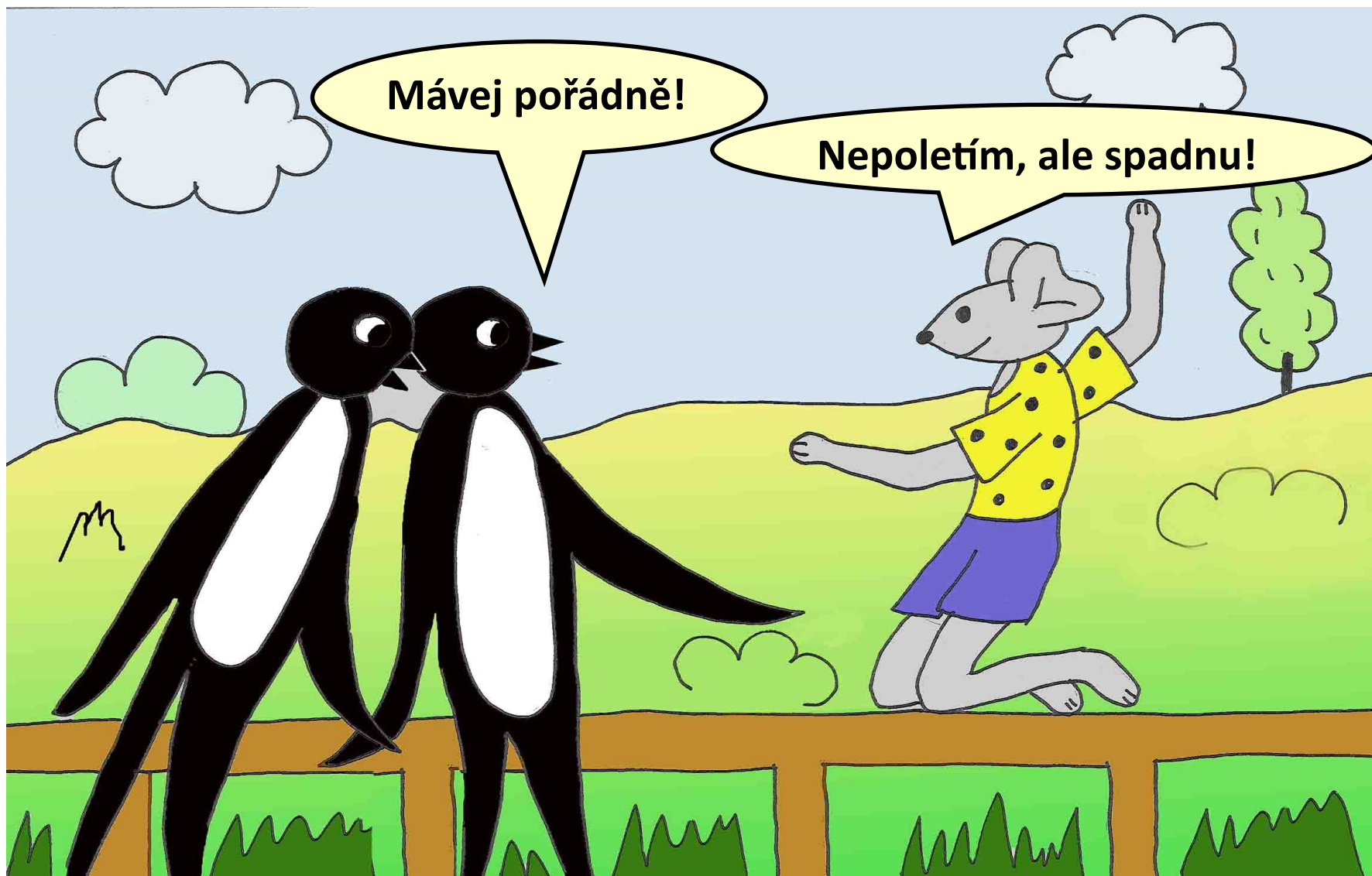
UMÍ MYŠKY LÉTAT?

Myšáček se nudil. U hajných nebyl nikdo doma a Brok s kocourem Flíčkem byli na toulkách. Myšáček prošel dvůr, jestli není někde něco k snědku, ale nebylo. A tak si sedl na zábradlí. Když jsou všichni od hajných doma, tak si musí dávat pozor. Najednou vedle něj přistály dvě vlaštovky. „Vy se máte,“ řekl smutně Myšáček. „Lítáte vysoko, všechno vidíte a můžete uletět Brokovi i kocourovi Flíčkoví.“

„A proč nelítáš?“ zeptala se vlaštovka a dodala. „Máš ruce, můžeš s nimi mávat jako my křídly.“ Myšáček zamával rukama, ale seděl na zábradlí dál. „Vy se máte,“ řekl smutně.

„Nemáme to také jednoduché,“ řekla vlaštovka. „Na podzim letíme hodně daleko, až do teplých krajin a také si musíme dávat pozor, na veliké ptáky.“

„Chtěl bych se aspoň jednou proletět.“ zatoužil Myšáček.

Mávej pořádně!

Nepoletím, ale spadnu!